

Așteaptă!

Disperat, fără-ajutor, nerăbdător, am strigat;

Cu răbdare și dragoste, Dumnezeu mi-a răspuns delicat.

L-am implorat și am plâns pentru-un tâlc la a mea soartă,

Și Domnul mi-a zis așa blând: „Copile, așteaptă!”

„Așteaptă? ... Tu spui să aștept?”, a fost răspunsul meu indignat,

„Doamne, am nevoie de răspunsuri. Oare Tu m-ai uitat?

S-a scurtat mâna Ta? Sau Tu n-ai auzit?

Ți-am cerut cu credință: Cuvântul Tău să fie-mplinit!

Al meu viitor și tot ce pot către Tine să-ndrept

Atârnă-n balanță, și-mi spui să: «Să aștept?»

Am nevoie de un «da», de un semn de aprobare,

Sau chiar de un «nu», ca s-accept renunțare.

Și, Doamne, ne-ai promis că, dacă vom crede,

Nu trebuie decât să-Ți cerem, și Tu vei purcede”.

Apoi, liniștit, ușurat, despre al meu destin am aflat.

Stăpânul meu din nou mi-a răspuns: „Tu mai ai încă de așteptat”.

Astfel m-am prăbușit pe-al meu scaun, înfrânt, cu durere

Și către Domnul din nou am murmurat: „Eu aștept... de ce oare?”

El părea atunci să-ngenunche, și ochii Lui au plâns cu ai mei,

Și cu gingășie mi-a spus: „Eu aș putea să-ți dau un temei.

Aș putea ceruri să clatin și să-ntunec soarele lucitor.

Aș putea să-nvies morții, să fac munții s-alerge de zor.

Tot ce tu cauți, aș putea să îți dau, și ai fi încântat.

Ai avea ce dorești, dar tu nu M-ai cunoaște de fapt.

Tu n-ai ști adâncimea dragostei Mele pentru fiece sfânt

Și n-ai ști puterea ce o dau celor slabi pe pământ;

Tu n-ai învăța să privești printre nouri de grea disperare;

Tu n-ai învăța să te-ncrezi știind că Eu sunt mereu pe-a ta cale;

Tu n-ai cunoaște bucuria odihnirii în Mine,

Când întunericul și tăcerea ar fi tot ce vezi lângă tine.

Niciodată n-ai simți plinătatea blândeței de miel

Când pacea Duhului Meu coboară suav ca un porumbel;

Tu ai ști că Eu dau și salvez ca la început,

Dar adâncimea bățăilor inimii Mele tu n-ai fi știut.

Nici strălucirea mângâierii Mele în noapte târzie,

Credința că Eu dau sprijinire când tu umbli prin lumea pustie,
Nici adâncimea care este dincolo de ce tu obții c-ai cerut,
De la un Dumnezeu infinit, care face ca ceea ce ai să țină neîntrerupt.
Tu n-ai ști niciodată să scapi de durerea ce te răpune,
Ce înseamnă „Harul Meu este de ajuns pentru tine”,
Da, visurile tale pentru cea iubită, peste noapte s-ar împlini!
Dar, oh ce pierdere, dacă ce Eu fac în tine s-ar năruî!
Deci, copilul Meu, taci! Cu timpul vei înțelege mai bine
Că cel mai mare dar este să Mă cunoști pe Mine.
Și că, deși răspunsurile Mele par foarte târzii câteodată,
Cel mai prețios răspuns dintre toate este: „încă AȘTEAPTĂ!”

clickbible.org